

De Vriendenkring

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Website: www.Quakers.nu; 90e jaargang nr. 5, mei 2019.

Eén van de kinderen in het Am'ary playcenter in Palestine.

De Vriendenkring

ISSN: 0167 – 3807

Maandblad van het Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers)

Abonnementsprijs:

Nederland

€30,00 per jaar

Europa en Wereldwijd

€45,00 per jaar

Email abonnement (PDF)

€5,00 per jaar

deze Vriendenkring is gedrukt op milieuvriendelijk papier met deze certificaten

Helaas hebben we per 1 jan. 2019 de abonnementsprijs moeten verhogen.

Bankrekening: (IBAN) **NL65 TRIO 0212 3772 64** t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden Quakers te Amsterdam met vermelding van 'Abonnement De Vriendenkring'. Voor buitenland: (BIC) TRIONL2U

Nieuwe abonnees, adreswijzigingen en betalingen email:

vriendenkringredactie@gmail.com

Redactieleden:

Eindredactie:
Zwolle,

Sytse Tjallingii, Van Nispensingel 5, 8016 LM,
tel. 038-4608461/06-40030923.

Email: vriendenkringredactie@gmail.com,

Schrijver:

Hylkia Nieuwerth

Redactielid/leden:

vacatures

Correctie:

Hylkia Nieuwerth en Frieda Oudakker

Voor abonnees met gezichts- of leesproblemen was er een gesproken versie van De Vriendenkring. Als je hier behoefte aan hebt neem dan contact op met de redactie.

Kopij voor De Vriendenkring is heel erg welkom voor de 15^e van iedere maand! (tenzij anders afgesproken).

De Vriendenkring staat in kleur op de website, waar je nog een schat aan aanvullende en actuele informatie over de Quakers vindt.

Bezoek daarom geregeld de Quaker website:

www.Quakers.nu (je wordt doorgeschakeld naar het blog waar ook de Vriendenkringen staan)

De Nederlandse Quakers hebben twee Facebookaccounts:

Quakers Nederlandse Jaarvergadering (openbaar)

Nederlandse Jaarvergadering (besloten, wil je lid worden mail dan naar de redactie: vriendenkringredactie@gmail.com)

In dit nummer:

Van de redactie.....	4
Van Dood naar Leven	5
Spreken vanuit de Geest.....	5
De Algemene vergadering.....	9
Leven in opdracht.....	10
Am'ary Play Centre biedt kinderen toekomst.....	11
QCEA Zendbrief, maart 2019	14
Privileges onderzoeken.	17
Jaarverslag Quaker Hulpfonds	20
Bezoek aan het Peace Centre Cape-town.....	22
De Profet.....	24
Mijn huis zit vol met God.	26
Aan de grenzen van Kroatië - Šid en Velika Kladuša.....	27
Bezoek aan de Tent of Nations, Daoud Nassar en zijn familie.....	30
QCEA studytour Brussel.....	33
Adeline Salomé Finkelstein	36
Quakerisme beter achterlaten dan we het vonden.....	37
Mogen leren, en een fiets	40
Vrienden in het hele land	42
Waar zijn Quakerbijeenkomsten?	43
Am'ary Playcentre bij Ram'allah.....	44

*Ik ga tien keer liever ten onder in de golven op weg naar een betere wereld, dan stil te blijven toekijken op het strand.
(Florence Nightingale)*

Van de redactie

In deze Vriendenkring veel bezinning over wie we zijn als Quakers in Nederland. Maar allereerst komt er het aangrijpende bericht uit Sri Lanka van Bisschop Duleep de Chickera. In de media wordt gezegd dat dit een wraakactie is voor de aanslag in Christchurch. Daaruit blijkt voor mij duidelijk hoe waanzinnig destructief deze spiraal van geweld is. Niet alleen worden volkomen onschuldige mensen het slachtoffer van deze beide verschrikkelijke aanslagen maar er ontstaat een draaikolk die steeds meer geweld uitlokt en voor de toekomst het ergste doet vrezen. In het verslag van Corien van Dorp van de studiereis door Brussel noemt zij dat de Europese Unie er voor gezorgd heeft dat we al 74 jaar in vrede mogen leven. Samenwerken en verzoening heeft zoveel meer te bieden dan polarisatie en kortzichtig nationalisme! Het artikel van Willem Furnée en de samenvatting van Frieda Oudakker van de voorbereidende stukken voor de Britse Jaarvergadering (Privileges onderzoeken) zijn twee voorbeelden van onze opdracht om in onze eigen Quakergemeenschap door 'emotionele arbeid' beter met conflicten om te gaan.

'Emotionele arbeid is het vaak onzichtbare werk van 'zorg hebben voor mensen'. Veel mensen merken niet wanneer anderen zich ongelukkig voelen, buitengesloten of genegeerd worden. Het opmerken van deze dingen kan pijnlijk zijn en het kan moeilijk zijn om een groep aan te moedigen om effectief te reageren op uitsluiting en lijden. Het creëren van een inclusieve sfeer vereist emotionele arbeid van jou en de mensen om je heen.' (zie blz. 18)

Een opmerking van één van onze Vrienden kan mij soms nachten en dagen bezig houden, tot ik kans zie om het los te laten en te beseffen dat dit mijn emotionele arbeid is om te accepteren dat de ander ook dat van God in zich heeft en dat het mijn opdracht is dat te ontdekken. Hoe kan ik accepteren dat ik me gekwetst voel, respecteren dat de ander anders is, beseffen dat ik wellicht ook anderen onbedoeld gekwetst heb en gesprekken voeren met anderen? Dat alles heeft stilte tijd, inspanning en veel nederigheid nodig. Om zo te komen bij het innerlijk licht, de grond van mijn bestaan.

In het gedicht 'Leven in opdracht' (zie blz. 10) wordt het zo mooi gezegd: *want uiteindelijk gaat het niet om daden maar om je innerlijke paden.*

zodat de lens waardoor je naar de wereld kijkt door zijn zuiverheid wordt geijkt.

Ik hoop dat we in onze lokale groepen (maandvergaderingen) en onze jaarvergadering echt gaan zwoegen om deze emotionele arbeid te verrichten!

Misschien kan deze Vriendenkring je aansporen om samen deze emotionele arbeid te verzetten.

Sytse Tjallingii

Van Dood naar Leven

Een reflectie op de bomaanslagen op Paaszondag

Door Bisschop Duleep de Chickera, Anglicaans bisschop van Colombo, Sri Lanka.

Onze oprechte deelneming

De tragedie van Goede Vrijdag keerde terug op Paaszondag toen de dood plotseling tientallen christenen trof die gisteren het Festival des Levens vierden.

Onze condoleances en voortdurende mededogen moeten worden uitgebreid tot degenen van wie geliefden zijn weggerukt of gewond, op plaatsen die als veilig worden beschouwd. Ons verdriet en mededogen moet ook speciaal de families omringen van al die bezoekers van ons land die zijn omgekomen en gewond geraakt. Het spijt ons diep voor jullie verlies, in ons land van gastvrijheid.

Werk voor de mensen

De abrupte beëindiging van de paasdag-kerkdiensten op advies van de politie, was een sterke herinnering dat ons werk nog niet is voltooid. Het plechtig naar buiten komen van de mensen in twee of drietallen, symboliseerde enigszins dat dit werk nog niet is afgemaakt, maar nu bij de mensen van ons land ligt.

Failliete wetgevers

Dit komt omdat onze regeringsleiders en volksvertegenwoordigers niet langer in staat zijn om onze gemeenschappelijke bestemming op verantwoordelijke wijze te leiden. De meesten kunnen simpelweg niet anticiperen op conflicten en kunnen niet voor het algemeen welzijn werken; ze zijn te lang ondergedompeld geweest in eigenbelang. Weinig bestuurders kunnen empathie bieden aan de slachtoffers van deze misdaden en zelfs nog minder bestuurders hebben de mogelijkheid om de natie op te roepen om deel te nemen aan introspectie. Dat is op dít moment noodzaak. Het voorspelbaar opkomende spel van beschuldigingen, samen met het typerende in het openbaar politiek uitbuiten van menselijk leed, is ruimschoots bewijs van dit faillissement.

Het potentieel van de mensen

De spontane reactie van medisch en paramedisch personeel, de politie en het leger en het volk bij het helpen van gewonden en stervenden, verdient lof. Dit gedrag is een heilig teken van het immense potentieel dat onze mensen hebben om grenzen te overschrijden en wonden te helen. Het geeft ook aan dat we onze hoogste menselijke status bereiken wanneer we partijagenda's overstijgen. In ons werk van natievorming moeten we consequent voorkomen dat politieke leiders onze integriteit stelen en voor hun slinkse doelen aanwenden.

Een dag van nationale rouw en bezinning

Deze gruwelijke misdaden moeten worden veroordeeld in de naam van onze gemeenschappelijke mensheid. Maar met de veroordeling moeten we de bedoelingen weerstaan van de daders, die oog om oog, tand om tand zoeken. Het uitroepen van een dag van nationale rouw en bezinning, zal ons helpen deze taak op ons te nemen. Als op deze dag mensen van verschillende religieuze en seculiere overtuigingen publiekelijk samenkomen om solidariteit met de treurende te tonen en zich af te vragen wat er mis is gegaan, zullen onze acties sterker zijn dan de intenties van de daders.

Als we uit deze crisis nu ook de tekenen van de tijd lezen en ons verenigen in voortgaande volksbewegingen die sociaal vertrouwen opbouwen en de dialoog kiezen als de beste methode om onze verschillen op te lossen, dan zullen we opstaan uit de as van de bomaanslagen op Paaszondag om een nieuw leven te beginnen.

Met vrede en zegeningen voor iedereen.
Bisschop Duleep de Chickera

Deze paasboodschap van Bisschop Duleep ontvingen we via Kees Nieuwerth die condoleances naar hem stuurde. Kees raakte bevriend met Bisschop Duleep die hij verscheidene keren heeft ontmoet bij bijeenkomsten van de Wereldraad van Kerken. Bisschop Duleep vroeg om voor Sri Lanka te bidden.

Spreken vanuit de Geest

Door Willem Furnée,

Het spreken vanuit de Geest is een hoog ideaal. In vergelijking met leven vanuit de Geest is het een peulenschil, maar in de praktijk blijkt het al moeilijk genoeg te zijn. Er is geen enkel houvast om vast te stellen of iemand werkelijk vanuit de Geest spreekt zo ja, of de ingeving wel zuiver genoeg wordt verwoord. Er zijn wel enkele criteria bedacht die ontleend zijn aan de bijbel, maar ook als men iets naar voren brengt dat aan deze criteria voldoet is het nog niet zeker dat de Geest aan het woord was of een Ego. En misschien (waarschijnlijk onvermijdelijk) van allebei wat. Het komt er dus niet alleen op aan dat vanuit de Geest wordt gesproken, maar ook dat er vanuit de Geest wordt geluisterd. Alle aanwezigen in een samenkomst zijn dus verantwoordelijk voor een 'verstaan' van wat de Geest de groep te zeggen heeft.

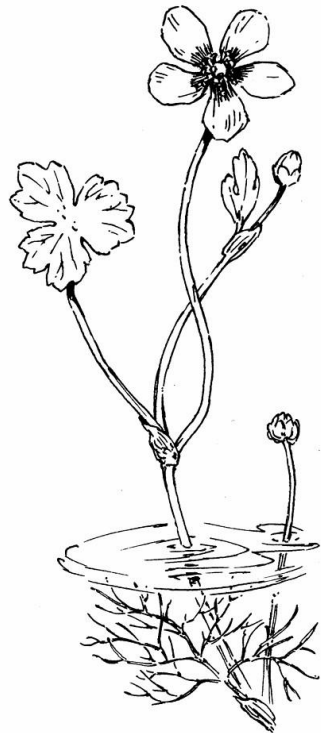
Hierbij twee praktijkvoorbeelden die ik heb meegemaakt.

Voorbeeld 1.

Ik zit in de Quaker samenkomst. Het valt mij op dat de stilte niet goed wil indalen. We zijn allemaal stil, maar daarmee is dan ook alles gezegd. Het is alsof ik samen met vreemden op de bus zit te wachten. Dit duurt overigens niet zo lang, want iemand gaat staan en houdt een tamelijk uitgebreid verhaal waarin onder andere allerlei – naar mijn idee- triviale feiten worden vermeld in de trant van 'de koffie bij Albert Heijn is duurder dan bij de Aldi'. Zo'n detail lijkt mij niet door de Geest ingegeven te zijn. Ik knapte hierop af, maar hield dit voor mezelf. Want wie weet was het toch de Geest...

Voorbeeld 2

De stilte daalt neer op de Quaker samenkomst. Het belooft veel goeds. Na geruime tijd voel ik mij geroepen om op te staan en één zin uit te spreken. Het blijft

*Zoals een bloem uit het water drinkt,
zo kunnen wij uit de geest spreken*

daarna een tijdje stil. Iemand anders staat op en zegt iets dat mij raakt omdat het een prachtige onverwachte verrijking betekent van mijn bijdrage.

Na een zeer korte stilte staat iemand op die (naar mijn inzicht) zonder enig respect voor wat de laatste spreker heeft gezegd een half komisch bedoelde uitspraak doet die de bijdrage van de laatste spreker onderuit haalt. Er is een spoor van gegrinnik. Het snijdt mij door mijn ziel, want ik vermoed dat de betreffende spreker pijnlijk is getroffen. Ik zou dat wel zijn als ik hem was.

De hamvraag is nu: was de bijdrage van de laatste spreker ingegeven door de Geest?

Ik zal het nooit weten, maar mijn gevoel zegt van niet. Het kwam mij eerder voor als een bijdrage of poging om iets geestigs te ventileren en misschien ook wel de opzet om te shockeren.

Uiteindelijk is het wèl zo dat dit artikelje de vrucht is van boven beschreven ervaringen. Misschien was dit wel de 'opzet van de Geest'. Gods wegen zijn ondoorgrondelijk...

Uiteindelijk is het wèl zo dat dit artikelje de vrucht is van boven beschreven ervaringen. Misschien was dit wel de 'opzet van de Geest'. Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. Dus laat ik maar niet oordelen. Of ben ik geroepen om dat juist wel te doen???

Hoe kan ik de bijdragen van anderen ontvangen?

Kenyatta James: In de stilte van de Quaker samenkomsst denk ik dat het het beste is om naar een bericht te luisteren en te voelen hoe de woorden je beïnvloeden. Als je een reactie op iets formuleert, luister je niet echt. Dus als je het hoort en aandacht schenkt aan hoe je je voelt, kun je luisteren.

Laura Kinnel: Quakers denken dat het goddelijke in elk mens zit, dus als iemand iets zegt in een meeting, dan komt het van een goddelijke plaats. Dus er is iets van God in die boodschap voor mij en mijn taak is nu om erachter te komen wat dat is.

Ayesha Imani: Dit is een boodschap voor de gemeenschap en ik moet op de een of andere manier hiervan onder de indruk zijn. Dus mijn gebed moet zijn: "Help me om te horen, help me om het te zien. Help me om een open geest te zijn.

Bron: Quaker Speak, Frequently asked questions

De Algemene vergadering

Door Marlies Tjallingii

Als je deze Vriendenkring in handen houdt, zijn we misschien al in Bennekom, misschien reis je nog af!

“Quaker zijn Nu” de leidraad voor deze Algemene Vergadering. Dit is de uitdaging van iedere dag, thuis, op het werk, in contacten met kinderen, kleinkinderen, burens, in alles wat we doen en in hoe we ‘Zijn’. Je zou kunnen zeggen: in iedere ademhaling!

Ook als je thuis blijft en niet mee kunt doen met de Algemene Vergadering, dan is deze leidraad van de AV iets waar je mee kunt ‘Zijn’. Met ‘Zijn’ bedoel ik iets anders dan: “er mee aan het werk gaan”. Misschien is het allebei nodig. Voor mij is het ‘Zijn’ meer meditatief, in stilte zijn en dan daar uit handelen.

Tijdens de Algemene Vergadering is het “Quaker zijn Nu” tijdens de Wijdingsdienst voor Zaken een oefenen in het samen zoeken naar hoe we omgaan met de vragen die ons bezig houden. Hoe we kunnen luisteren en spreken vanuit dit Zijn, vanuit de stilte, ervan uitgaand dat het Licht in onszelf is en ook in de ander. Mocht je thuis zijn dan wil ik je uitnodigen om de Algemene Vergadering in het Licht te houden en ons op die manier te steunen.

Ik verheug me op een inspirerende bijeenkomst, die ons aanzet tot verdieping en vernieuwing van ons Quaker Zijn.

In turbulente tijden . wees een Quaker
(bron: <https://www.quaker.org.uk/times/>)

Leven in opdracht

Van de Haagse Quaker dichters, Els: 'reactie op raadgeving 27: Leef avontuurlijk'

*Wat is de betekenis van mijn leven?
waarom is het mij gegeven?
heeft mijn leven enige zin?
kreeg ik een opdracht in het begin?*

*mag ik zelf de invulling bepalen
voordat de dood mij weer komt halen?
of is er een hogere macht
die diep in de stilte op mij wacht
die wel degelijk de zin van het leven bepaalt
die zijn levensopdracht naar mij vertaalt
die mij aangeeft hoe te handelen
als ik op zijn wegen wil blijven wandelen
die mij vrijelijk opent naar alle mensen
om te luisteren naar hun wensen
maar bij wie het niet gaat om aspiraties
noch om wereldse prestaties,
doch wel om door mijn Zijn uit te stralen
de Liefde die ik bij Hem mag halen.
want uiteindelijk gaat het niet om daden
maar om je innerlijke paden.
zodat de lens waardoor je naar de wereld kijkt
door zijn zuiverheid wordt geijkt.*

Am'ary Play Centre biedt kinderen toekomst.

Door Marlies en Sytse Tjallingii

We verblijven voor het geven van cursussen en workshop tien dagen in Ramallah, een grote stad ten Noorden van Jeruzalem, door de muur gescheiden en Qalandiya als checkpoint. We brengen een bezoekje aan het Am'ary Playcentre dat al jaren door de Europese Quakers en de Friends United Meeting in de VS wordt gesteund. Daar werkt nog steeds Wafiya, zij is nu 70. Ze straalt nog steeds evenveel energie uit als bij ons laatste bezoek enkele jaren terug. Ze brengt dat enthousiasme ook over op de kinderen. De kinderen (allemaal vijf jaar) zingen Engelse en Arabische liedjes voor ons en laten horen dat ze ook het Engelse alfabet kunnen opzeggen en ze zeggen het liedje "Head Shoulders Knees and Toes" op. Ze kennen dan ook de woorden voor de verschillende delen van het gezicht. Ze vinden het leuk om hun naam te zeggen, als ik in het Arabisch zeg hoe ik heet. Er zijn vandaag 33 van de 40 kinderen aanwezig. De anderen zijn ziek, gisteren waren er nog meer kinderen afwezig. Het is koud en daardoor zijn de kinderen gevoelig voor griep.

De klas ziet er zeer verzorgd uit. Naast Wafija werkt daar ook Areej, ze is de enthousiaste ondersteunende begeleidster, die helaas geen officieel erkend diploma heeft. In de tijd dat ze werkt bij het Playcentre is ze getrouwd en heeft ze vier kinderen gekregen. Ze heeft niet de kans gehad om een opleiding te doen, vanwege haar gezin. Rima is de andere medewerkster, die goed zorgt voor het eten en ook de ruimtes schoonhoudt.

In het klaslokaal leren de kinderen schrijven, tekenen en zingen, zowel in het Arabisch als in het Engels. Daarnaast is er een kleine ruimte waar

materiaal ligt en waar sinds een paar jaar een keuken is. Eerst werd het eten in de klas bereid, nu kan dat apart in de keuken. Zo is het centrum weer een stukje beter geworden.

In het Am'ary vluchtelingenkamp wonen zo'n 7000 mensen. Ze wonen dicht op elkaar met nauwe straatjes die vaak naar boven nog smaller zijn. Bewoners van het Am'ary kamp melden dat de werkloosheid in het kamp stijgt, vooral onder jonge mannen. Dit percentage is de laatste jaren aanzienlijk toegenomen, onder meer als gevolg van de daling van het aantal Israëlische werkvergunningen dat is afgegeven aan de kampbewoners. In overeenstemming met de Oslo-akkoorden bevindt het Am'ary-kamp zich in gebied A en staat het onder de controle van de Palestijnse Autoriteit. Invallen en detenties van bewoners door Israëlische veiligheidstroepen komen echter frequent voor (informatie van UNWRA, United Nations Work and Relief Agency for Palestine). UNWRA heeft twee lagere scholen in het Am'ary kamp met ongeveer 1500 jongens en een meisjes. Het Play Centre zit in het gebouw van de meisjesschool van UNWRA.

Er is weinig ruimte voor kinderen om te spelen. Daarom zijn de ouders heel blij dat hun kinderen van 5 jaar in het centrum kunnen leren en spelen. Er was voor internationale vrouwendag een bijeenkomst met de moeders georganiseerd en die vertelden hoe blij ze zijn met deze scholing.

Het feit dat de UNWRA niet meer door Amerika ondersteund wordt (beslissing van Trump), hangt als een onzekere wolk boven het hoofd van het centrum. Daarom is het belangrijk dat we doorgaan met de ondersteuning via EMES.

De kinderen hebben een enorme voorsprong als ze op school komen, wat ze een zetje in de rug geeft voor hun schoolloopbaan, dat ze anders niet zouden

hebben.

Hopelijk kan de organisatie UPA, United Palestinian Appeal, waar Saleem Zaru, de zoon van Jean Zaru, voor werkt, de ondersteuning op termijn overnemen. Ook dan blijft onze bijdrage via EMES even noodzakelijk.

Bron: <https://www.fwccemes.org/emes/amari-play-centre>

In het Am'ary camp het voormalig vluchtelingenkamp

Ondersteun het Am'ary Playcentre door een bijdrage op NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te den Haag.

QCEA Zendbrief, maart 2019

Door Peter van Leeuwen

QCEA, dat ik vaak aanduid als ons Quakerteam in Brussel heeft een bestuursorgaan met Quaker vertegenwoordigers uit tien landen (de Algemene vergadering) die 2 x per jaar gehouden wordt. Aan het eind van anderhalve dag durende ‘wijdingsdienst voor zaken’ wordt ook een zendbrief opgemaakt, die ik vertaald en enigszins bewerkt heb.

Aan alle vrienden overal.

We kwamen bijeen in Brussel in een geest van vertrouwen in het werk en de toewijding van QCEA, maar ook zeer bewust van de toenemende uitdagingen voor Quaker-idealen in de Europese politiek.

Jude Kirton-Darling, een van de twee Quaker-Europarlementariërs, gaf ons een overzicht van deze uitdagingen en opende ons gesprek over hoe effectief te zijn in deze sfeer van valse informatie en separatisme. Brexit houdt velen bezig en we hebben nagedacht over het

Jude Kirton-Darling (moeder, Europarlementariër, Quaker) geeft een overzicht van de uitdagingen in de EU

aanvankelijke Europese ideaal, te beginnen met de grote visie voor vrede en mensenrechten. De Europese Unie is niet het mislukte project zoals sommigen dat graag voordoen, maar bevindt zich in de aanloop naar de Europese verkiezingen in mei op een kruispunt. We zien de noodzaak om Brexit te benoemen voor wat het is, en om door extreemrechts gefinancierde bewegingen, bedoeld om Europese cohesie te ondermijnen, aan de kaak te stellen.

Onze uitdaging is om een ander verhaal uit te werken en uit te dragen, om deze opzettelijke angstaanjagende en misleidende verhalen tegen te gaan. QCEA heeft een unieke stem in Brussel en daarbuiten. QCEA is in staat om brede verbanden te smeden tussen de burgermaatschappij en de Europese instellingen.

De Europese Raad is tegenwoordig dominantanter dan de Commissie, waardoor

beleid meer gepolitiseerd is geworden. Politieke samenwerking wordt tegelijkertijd bemoeilijkt door extremere politieke bewegingen aan de linker- en rechterkant van het Europese Parlement. Dit is op veel beleidsterreinen te merken, zoals bij de militaire uitgaven en migratiebeleid.

Het is hartverwarmend om het effectieve werk van QCEA op deze gebieden en met name thans in haar publicaties te zien. De nieuwe site ChooseRespect.eu is een initiatief dat middels Twitter-acties helpt om haat zaaien tegen migranten aan te pakken, biedt feitelijke informatie om mythes te ontkrachten en biedt tips om online interactie in positieve zin om te buigen en zo de grote invloed van valse en bevooroordeelde informatie online tegen te gaan. Zoals altijd, helpt de verscheidenheid aan “stille diplomatie” initiatieven in Quakerhouse de reputatie van QCEA verder op te bouwen als verschafter van veilige en eerlijke ruimten. Dit betreft ook onze mensenrechten- en vredesprogramma's. Onze netwerkactiviteiten en publicaties hebben hele positieve resultaten, maar we willen ook onze belangenbehartiging afstemmen op de snel veranderende en steeds meer afgescheiden politieke omgeving. Hoewel bijvoorbeeld onze rapporten over de detentie van kinder-migranten succesvol ontvangen werden, alsmede onze substantiële input in het EU-beleid inzake grensbeheer, groeit de afstand tussen 'de mensen' en de macht uitvoerders, en dat vergt veel tijd en werk om te overbruggen.

We zijn bezorgd dat we misschien maar een paar stukjes van de grootschalige, afbrokkelende sociale en politieke omgeving kunnen helpen verzachten.

Dit weekend hoorden we het tragische nieuws over de schietpartij in Christchurch in

Nieuw-Zeeland en zien we het belang van mededogen en tolerantie bij het veroordelen van gewelddadige aanvallen. Zijn onze goede alternatieve verhalen voldoende? Worden we voldoende gehoord? In tijden die de opkomst van het fascisme van de jaren twintig en de revolutionaire bewegingen van de late jaren 60 weerspiegelen, vatten we moed uit de geschiedenis van Quakerbetrokkenheid op die momenten en moedigen we aan dat deze verhalen worden gebruikt om de acties van een nieuwe generatie te ondersteunen. De stakingen van scholieren voor het klimaat op 15 maart zijn een enorm krachtig en positief voorbeeld van jongeren die verandering vormgeven.

We zijn trots op het werk van QCEA in dit afgelopen jaar en we stellen het op prijs dat ons programma kosten-effectiever en ambitieuzer blijkt dan van veel

Detentie van vluchtelingen kinderen

beter gefinancierde organisaties. We weten echter dat extra geld nodig is om dit belangrijke werk voort te zetten, in naam van alle Europese Vrienden. Een deel van de oplossing is het werk van supportgroepen in afzonderlijke landen. We hopen dat dit zal toenemen, en zal helpen bij onderzoek om de informatiestroom naar alle jaarvergaderingen te versterken en dat hun rol bij fondsenwerving wordt versterkt. We hebben manieren besproken waarop we als ambassadeurs in onze thuislanden en gemeenschappen het werk van QCEA kunnen blijven promoten.

Hoe kunnen we elkaar steunen en veerkracht tonen voor de lange weg? We moeten de waarheid aan de macht vertellen, maar ook vanuit liefde de macht aanspreken. We vragen vrienden overal om zich bij ons aan te sluiten en de uitdagingen aan te gaan waarmee we worden geconfronteerd.

Draai het gesprek om!

Er zijn zoveel positieve verhalen over migranten en vluchtelingen - genoeg om te reageren op bijna elke haatdragende opmerking. "Vluchtelingen dragen niet bij?" Hoe zit het met degene die net de Nobelprijs voor de Vrede heeft gewonnen? Over heel Europa doen migranten en vluchtelingen geweldige dingen, en de kracht van internet kan je helpen talloze voorbeelden te vinden. Misschien zijn sommigen van hen gewoon in de straat!

Een waarschuwing: probeer niet in de val te lopen om migranten en vluchtelingen in puur economische termen te verdedigen. Natuurlijk, migratie is goed voor de economie, maar we moeten ze beschouwen als mensen met rechten, niet alleen als werknemers. Probeer als je kunt te reageren op economische zorgen in menselijke termen.

Bron: <https://www.chooserespect.eu/toolkit>

OPROEP: mede vertalers gezocht! Met een klein clubje vertalers kunnen we veel goeds doen, zowel door het vertalen/bewerken van QCEA materiaal als van Woodbrooke materiaal wat voor kinderen gebruikt kan worden. (Peter van Leeuwen 06-24 22 30 79)

Privileges onderzoeken.

Door Frieda Oudakker samenvatting uit voorbereidende literatuur voor de Britse Jaarvergadering (24-27 mei)

Het hebben van privileges verwijst naar de voordelen die een persoon door geboorte kan erven en/of die zich in de loop van de tijd kunnen ophopen. Deze voordelen zijn niet aangeboren - ze zijn geconstrueerd door de maatschappij. Wij komen ze vaak tegen waar er machtsverhoudingen zijn, die niet besproken worden.

Iedereen is op verschillende manieren bevoorrecht - je eigen voorrecht kan liggen in je genetica, opvoeding, omstandigheden of geluk. Over sommige hebben we controle, andere niet.

Je voorrechten zijn ook verbonden met je omgeving. Je kunt genieten van voordelen in een bepaalde cultuur of sociale omgeving die nadelig kunnen worden in een andere situatie.

Vaak zien we onze eigen privileges niet meer, omdat ze voor ons zo gewoon zijn. Het is bijvoorbeeld gemakkelijk om te vergeten hoeveel voorrecht er zit in zoiets fundamenteels als je eigen huis uit kunnen gaan.

Je kunt je schuldig of defensief voelen wanneer je denkt aan de ervaringen van mensen die niet de vrijheid, rijkdom of het lichamelijke welzijn hebben om zoiets eenvoudigs te doen. De uitdaging is om je bewust te worden van die gevoelens, ze te ervaren, te accepteren en erover na te denken en dan uit te zoeken welke acties ze van je vragen.

"Gelovige mensen zijn geroepen om diepzinnige vragen te stellen. De uitdaging om deze vragen te stellen, kan overweldigend overkomen, maar is noodzakelijk en biedt kansen voor groei. Het is belangrijk om gedrag en veronderstellingen die we hebben als onderdeel van een groep met voorrechten bewust te worden en af te leren. Het is belangrijk om te streven naar raciale gerechtigheid als spirituele praktijk." Uit: "Race and privilege" Quaker Council for European Affairs

Op onze (Britse) Jaarvergadering (24-27 mei) 2019 zullen we onze privileges onderzoeken. Elk privilege - of we het nu erkennen of niet - heeft een fundamentele invloed op ons vermogen om te reageren op de dringende vragen van ons als Quakers met betrekking tot klimaatrechtvaardigheid en duurzaamheid, en inclusiviteit en diversiteit (citaat van de website van de BYM).

"Allen worden gehoord, gewaardeerd en ondersteund, zowel in onze behoeften als in onze leidende posities. De bijdrage van iedereen wordt geaccepteerd op basis van hun gaven en middelen. Iedereen is welkom en wordt opgenomen. Er zijn duidelijke en effectieve manieren om samen te werken aan gedeelde zorgen. Gemeenschap en plezier versterken de banden tussen ons en versterken een liefhebbende gemeenschap." Bron: 'Ons vertrouwen in de toekomst' Brittain Yearly Meeting 2015.

Emotionele arbeid

Emotionele arbeid is het vaak onzichtbare werk van 'zorg hebben voor mensen'. Veel mensen merken niet wanneer anderen zich ongelukkig voelen, buitengesloten of genegeerd worden. Het opmerken van deze dingen kan pijnlijk zijn, en het kan moeilijk zijn om een groep aan te moedigen om

Britse Jaarvergadering

effectief te reageren op uitsluiting en lijden. Het creëren van een inclusieve sfeer vereist emotionele arbeid van jou en de mensen om je heen. Het kost energie om alert te zijn en te reageren op hoe anderen zich voelen. Terwijl iedereen emotionele arbeid kan beoefenen, is er een sociale verwachting dat vrouwen er in de meeste groepssituaties voor zullen zorgen.

Zoals met elk soort werk van sociale verandering, zal je wrok, kritiek en ontwijking tegenkomen bij diegenen die (nog) niet vinden dat verandering nodig is. Wanneer dit gebeurt, is het belangrijk om voor je zelf te zorgen en je eigen behoeften serieus te nemen om door te kunnen gaan. Burn-out is een reëel risico, als je niet in staat bent om je eigen gevoelens voorop te stellen wanneer je 'off-duty' bent.

Het kan nodig zijn om in stilte te gaan zitten en te kijken naar een situatie, b.v. in een 'meeting for worship' (wijdingssamenkomst).

En het kan goed zijn om af en toe frustraties te delen met een vertrouwde Vriend!

Als je het gevoel hebt dat je de enige persoon in je meeting of groep bent die zich bekommert om machts- en privilegevraagstukken aan te pakken, is dat heel ontmoedigend en kan het maken dat je eenzaam voelt.

Britain Yearly Meeting - event

Friday 24 Mai

"Er zijn leden in onze Quaker-gemeenschap die pijn hebben." De weg door dit conflict is dat elke Vriend in de Jaarvergadering de pijn van dit conflict op zich zal nemen. We moeten een collectief lijden omarmen. We mogen er geen afstand van nemen en zeggen 'het is het probleem van die vriend / van die meetina' " <https://www.quaker.org.uk/vm>

Er zijn manieren om voor ondersteuning te zorgen om verandering teweeg te brengen, voordat je in lastige gesprekken duikt met degenen die momenteel de macht hebben.

Bestaande structuren gebruiken.

Bespreek de machtsdynamiek met een groepslid dat verantwoordelijk is voor het bepalen van agenda's, facilitering of 'eldership' (een soort vertrouwenspersonen). Wat hebben ze tot nu toe geprobeerd? Wat werkt? Wat helpt niet? Hoe kunnen ze je ondersteunen?

Vind een bondgenoot

Wie staat het meest open voor gesprekken over deze onderwerpen? Maak tijd om met hen buiten de groep te praten. Het is mogelijk dat je een raakvlak vindt en in staat bent om elkaar te ondersteunen in het samen veranderen van een bestaande cultuur.

Bondgenoten vinden?

Luisteren en uitreiken.

Als er gevallen zijn geweest waarin mensen de vergadering of groep in het verleden hebben verlaten, neem dan contact met hen op en ontdek waarom. Was het een eenmalig iets, of een deel van een patroon? Het vinden van ruimte voor iedereen betekent zorgvuldig luisteren naar degenen die zijn 'gevallen'.

Groepsgesprekken starten.

Stel een vergadering voor om macht en 'privilege' te bespreken binnen jouw groep of vergadering. Breng leden op de hoogte die minder geneigd zijn om mee te doen en zorg dat ze aanwezig zijn – voor hen is de discussie vaak bijzonder relevant. Maak notities van de vergadering en stuur ze op grote schaal rond, om ervoor te zorgen dat het collectieve leren niet verloren gaat. Blijf het gesprek voeren!

Jaarverslag Quaker Hulpfonds

Door Johannes Borger (penningmeester) namens het Quaker Hulpfonds, Els Rademaker, Johannes Borger, Marie-José Wouters, Sytse Tjallingii

Inkomsten

De inkomsten over 2018 bedroegen EUR 27.614. Dit betekent een voorzichtig herstel ten opzichte van het dieptepunt in 2017, met ruim 20%. Ook ligt het iets boven de inkomsten in 2016 (exclusief legaten). Maar ten opzichte van de jaren daarvoor (tussen de EUR 30.000 en EUR 36.000) zijn het nog steeds relatief bescheiden inkomsten. Het grootste gedeelte van de stijging van de inkomsten kan worden toegeschreven aan de inkomsten voor '1% meer duurzaamheid', extra bijdragen voor Traumaverwerking Balkan van Charles Tauber en de communicatiecursus in Palestina. Er zijn dit jaar verder geen legaten ontvangen, zoals in bijvoorbeeld 2015 en 2016.

Uitgaven

Het QHF heeft in 2018 een bedrag van EUR 34.498 uitgegeven. Dit betekent dat er EUR 6.885 is ingeteerd op het vermogen dat nu EUR 49.455 bedraagt. Er is dus 12% ingeteerd op het vermogen, twee-derde daarvan komt voor rekening van de reserve legaten. In lijn met de stijging van de inkomsten, bedragen ook de uitgaven ruim 20% meer dan het voorgaande jaar.

Doelen

De elf belangrijkste doelen, die in 2018 EUR 1.000 of meer van het QHF ontvingen, zijn: *Change Agents for Peace Oost-Afrika*, *Quaker Peace Centre Kaapstad*, *HIPP Rwanda*, *PCTC India*, *Am'ary Playcenter*, *Traumaverwerking Balkan (Charles Tauber)*, *Quaker United Nations office (Geneva)*, *Fairclimate Fund (ICCO) (1% meer duurzaamheid)*, *Communicatiecursus Palestina*, *PBI Nederland* en *Campagne tegen Wapenhandel*. De laatste twee doelen hebben we onze steun toegezegd voor een periode van drie jaar omdat ze in financiële nood verkeren door afhakende donoren.

Dit jaar heeft het QHF EUR 2.000 gedoneerd aan *Quaker Peace Centre Kaapstad* omdat zij in financiële nood verkeren maar uitermate belangrijk werk doen in Zuid-Afrika, een land dat beheerst wordt door een cultuur van geweld. Door de voortdurende actie voor *Am'ary Play Center* is in 2018 opnieuw een aanzienlijk bedrag ontvangen. We gaven deze 11 doelen 83% van alle donaties. Elf andere doelen ontvingen bescheiden steun van gemiddeld iets meer dan EUR 500.

Conclusie en vooruitblik

Er is in 2018 ruimhartig gegeven door vele van onze gevers. We hebben met ieders gulle giften een breed scala aan belangrijke doelen, die de vrede in de wereld versterken, kunnen ondersteunen. Het QHF heeft in 2018 verder

ingeteerd op zijn vermogen omdat de ontvangsten nog steeds relatief laag zijn, en wij onze partners niet in de steek willen laten. Wij hopen dat de QHF inkomsten zich volgend jaar verder zullen herstellen! Wij willen daarom een beroep doen op een ieder om 1% van je inkomen méér te geven dan anders, onder vermelding van “1%-meer”. We verdelen deze “1%-meer”-inkomsten over enkele duurzaamheidsprojecten: FairClimate (ICCO/Kerk in Actie), het Rural Service Programme in Kaimosi (Kenya) van Oost-Afrikaanse Vrienden en het People's Craft Training Center in Tiruvannamalai District in India. Alleen dank voor jullie trouwe steun!

Ten slotte: 100% van de giften worden doorgesluisd als donaties, de transactiekosten worden namelijk gedragen door het Genootschap, en komen dus niet te laste van de giften!

overzicht ontvangen en besteed Quaker Hulpfonds in 2018		ontvangen	besteed*
<u>vrij besteedbare donaties</u>		€ 8.259,00	
<u>ontvangen rente</u>		€ 83,35	
1	Change Agent for Peace Program (CAPP), Oost Afrika*	€ -	€ 1.000,00
2	Quaker Peace Centre, Kaapstad	€ 11,34	€ 2.000,00
3	Traumacentrum Burundi (David Niyonzima)	€ 500,00	€ 700,00
4	Rural Service Progr. EAYMs ivm 1% meer voor duurzaamheid (40%)		€ 552,00
5	HIPP Rwanda (QSN)		€ 1.000,00
6	<i>subtotaal Afrika</i>	€ 511,34	€ 5.252,00
7			
8	Agricultural Assistance program Noord-Korea (AFSC)	€ -	€ 600,00
9	PCTC (India), inclusief 1% meer voor duurzaamheid 30%	€ 3.600,00	€ 3.514,00
10	<i>subtotaal Azië</i>	€ 3.600,00	€ 4.114,00
11			
12	Playcentre Am'ari kamp (FWCC/EMES)	€ 3.660,00	€ 4.580,00
13	Ramallah Hardship Fund (Ramallah Monthly Meeting)	€ -	€ 50,00
14	Wall Museum	€ -	€ 500,00
15	<i>subtotaal Midden-Oosten</i>	€ 3.660,00	€ 5.130,00
16			
17	CWWPP (Traumaverwerking Balkan, Charles Tauber)	€ 2.560,00	€ 2.560,00
18	Ziektekostenverzekering Charles Tauber	€ 1.095,00	€ 1.775,40
19	Friends House Moskou		€ 500,00
20	<i>subtotaal Oost-Europa</i>	€ 3.655,00	€ 4.835,40
21			
22	Jeanette Noëlhuis, A'dam (Muchtelingen, Catholic Worker)		€ 750,00
23	Kinderen in de knel (van Kerkinactie)		€ 750,00
24	Noodhulp (Kerkinactie)		€ 500,00
25	Quaker Cottage (Ulster Quaker Service Committee)		€ 500,00
26	Quaker United Nations Office, Geneve		€ 1.500,00
27	St. Campagne tegen Wapenhandel*		€ 3.000,00
28	1% meer voor duurzaamheid**	€ 1.380,00	
29	FairClimate Fund (ICCO), inclusief 1% meer voor duurzaamheid (30%)	€ 620,00	€ 1.022,00
30	INLIA		€ 500,00
31	Communicatie cursus Palestina	€ 5.645,00	€ 5.645,00
32	PBI Nederland *	€ -	€ 1.000,00
	<i>subtotaal overig</i>	€ 7.645,00	€ 15.167,00
<u>bestemde donaties</u>		€ 19.071,34	€ 34.498,40
Totaal donaties plus ontvangen rente versus bestedingen		€ 27.413,69	
* De drie doelen met een * zijn (deels) betaald uit legaten.			
** De 1% meer duurzaamheids gelden zijn verdeeld over 3 doelen:			
Rural Service Program (40%), PCTC India (30%) en FairClimate/ICCO (30%)			

Bezoek aan het Peace Centre Cape-town

Door Petra Hof's

Van links naar rechts voor het Peace Centre: Rommel Roberts, Carol Bower, Oscar Siwali en zijn zoon, Petra, Nina, Maarten Tjallingii en Meagan Cloete.

Tijdens ons (Maarten, Petra, Sven en Nina Tjallingii) verblijf in Kaapstad hebben wij een bezoek gebracht aan het Peace Centre in de stad. Gehuisvest in een goede wijk in Kaapstad, met een kleine vriendelijke ontvangstruimte, een voorraadkamer en een vergaderruimte is het een aangenaam kantoor. Er is ook een kantoor in Mitchell's Plain (één van de resettlement wijken). Dat kantoor hebben wij niet bezocht, maar het ligt dicht bij hun werkgebied. We troffen het team, onder de bezielende leiding van Rommel Roberts, aan in een overleg ter voorbereiding van één van hun verkiezingsprojecten. In mei wacht Zuid-Afrika een spannende verkiezingsperiode. Rommel gaf aan dat in de huidige democratie veel Zuid-Afrikanen niet weten wat er van hen verwacht wordt en wat stemmen precies inhoudt. Het Peace Centre voorziet daarin met trainingen.

Daarnaast hebben zij projecten in verschillende wijken waar ze 'waarnemers' opleiden om op vreedzame wijze de verkiezingen te kunnen begeleiden. Het mooie hiervan is dat zij dit doen in samenwerking met andere lokale NGO's en bijvoorbeeld met de lokale politie. Er is gestart met het opleiden van 60 mensen om dit noodzakelijke werk te doen. Deze mensen zullen op hun beurt

Sven in de klas in Cape Town

anderen opleiden. Iedere bijdrage kan dit team ondersteunen dat op zeer integere wijze, met lokale mensen, de vrede blijft ondersteunen in Zuid Afrika ook lang na de dood van Nelson Mandela. Sven en Nina hebben geloofd bij Meagan Cloete, één van de medewerkers van het Peace Centre, community leader. Ze zijn ook met haar twee kinderen Caleb en Carla een dagje naar school geweest, een indrukwekkende ervaring!

Sven en Nina met hun klasgenootjes

De Profeet.

Door Lucas de Groot

Was George Fox een profeet?

Een profeet is een persoon die boodschappen van een godheid doorgeeft.

De tweede betekenis is visionair of toekomstvoorspeller, zoals Nostradamus. Het Griekse woord propheteuo betekent: voorspellen, orakelspreuken verkondigen of profeteren.

Een Profeet of profetes spreekt (soms in trance) de boodschap uit die hij of zij ZELF van God verkrijgt. Ook kan de profeet na het contact met de godheid verslag uitbrengen van wat hem/haar door die godheid is opgedragen te zeggen aan haar geloofsgemeenschap.

Vaak wijst zo'n boodschap vermanend naar verkeerde handelingen in het verleden. En voorspelt wat er bij gevolg te doen staat en zal gebeuren als er niet gehandeld wordt zoals de godheid opdraagt via zijn profeet...

Profeten komen al in oude geschriften voor: Kleitabletten in Mesopotamië spreken van antwoordgevers of extatici...die boodschappen van de goden doorgaven aan de koningen.

De 3 wereldgodsdiensten spreken van profeten: In de Joodse Tenach worden zij zieners genoemd. Die spreekt ook over valse profeten, die claimden namens God te spreken, maar dit niet deden, zoals de Baälpriesters. Jezus waarschuwde voor hen. In de loop der tijd zijn er verscheidene geweest: De Amerikaan Joseph Smith bijv. had een opdracht gekregen van een engel om enkele heilige geschriften samen te stellen. Hij was daarmee de oprichter van de Mormonen.

De opdracht om profeet te zijn werd vaak als zwaar, doch onafwendbaar opgevat. Want vaak was de boodschap zeer waarschuwend.

In het nieuwe testament is Johannes de Doper een op Elia lijkend profetisch figuur terwijl Jezus als meer dan een profeet wordt beschouwd. Het onderscheid tussen leraar en profeet was niet altijd even duidelijk.

Van zo'n 8000 mensen is bekend dat zij beweerden een profeet te zijn, die het woord van God sprak.

Zoals Lou de Palingboer die beweerde dat hij de wedergekeerde Christus was. Een onheilsprofeet is iemand die een ramp voorspelt. Een weerprofeet is iemand die het weer voorspelt.

George Fox was geen profeet. Slechts een gevoelig mens die je nu als ziener zou kunnen beschouwen, omdat hij alles in een nieuw helder liefdevol licht zag. Hij had eerst jarenlang de tijd genomen om in zijn eentje zichzelf en God diep te onderzoeken en te doorvoelen, om daarna consequent zijn eigen pad te kunnen bewandelen. God was in hem, wat wil je nog meer? Zo dichtbij! Zo nabij!

Geoffrey Nuttal beschreef George Fox in 1946: He “walked cheerfully over the world in the power of the Lord,” and he took on the beatings of his enemies so that their “hearts might grow gentle.”

Hij “wandelde opgewekt over de wereld in de kracht van God,” en hij onderging de slagen van zijn vijanden zo dat hun “harten zacht zouden kunnen worden”

Schilderij van John Pettie uit 1892, waarin George Fox weigert de eed af te leggen. Hij staat in het midden, Margaret Fell zit links van hem.

Mijn huis zit vol met God.

Door Lucas de Groot

Overal zit God: in de badkamer, eetkamer, slaapkamer, maar vooral in de keuken. Het stikt van God. Behalve in het kleinste kamertje gelukkig. Anders was ik nooit ergens alleen op mezelf.

Soms help ik God een handje en til hem op, op een blaadje papier en breng ik hem naar buiten en leg hem zachtjes op de groene buxus haag. Daar steekt hij mooi tegen af, met zijn rood/zwarte kleur met witte stippen.

Vaak vliegt hij dan weg en roep ik hem na: hééé, god waar ga je nou heen? Ik mis je nu al!

‘God is overal en overal in’. Zeiden ze bij de Quakertjes. Nou, dat heb ik geweten: elk voorjaar overspoelt God mijn huis. Hij doet zijn winterslaap er eerst, wordt er opnieuw geboren en doet zijn ontlasting op de vreemdste plaatsen.

En dan, begin maart, zie ik zijne heiligheid overal verschijnen op keukenramen en plankjes met kruiden, de lucht is dan helemaal doordrenkt van heiligheid.

Het ademt er naar een nieuw begin, een zoet zaaibed van en voor nieuwe mogelijkheden, en god kruipt waar hij niet gaan kan...in het volste vertrouwen dat NIETS hem kan gebeuren. Bijna stoïcijns hobbelt hij zo door mijn keuken.

En ik weet: een nieuwe lente is aangebroken en een nieuw geluid!

Aan de grenzen van Kroatië - Šid en Velika Kladuša

Door Charles Tauber

In de afgelopen paar maanden zijn we begonnen te werken met vrijwilligers die migranten helpen aan de grenzen van Kroatië. Šid ligt in Servië 30 km ten zuidoosten van Vukovar. Velika Kladuša en Bihač zijn in het noordwesten van Bosnië ongeveer vijf uur van ons.

De situatie voor de migranten in beide plaatsen is vreselijk. De omstandigheden in de kampen zijn onmenselijk. In het noordwesten van Bosnië worden de kampen gerund door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM). In Šid worden ze gerund door overheidsorganisaties. In beide plaatsen zijn niet-gouvernementele organisaties (NGO's) vaak niet toegelaten, vooral diegenen die psychologische hulp verlenen worden geweerd. Migrantenvoelen vaak in "squats" – kraakpanden en tentenkampen, dat wil zeggen op plaatsen waar de NGO's die hen helpen, tenten of andere faciliteiten konden opzetten. Soms kunnen de NGO's generatoren opzetten zodat ze licht kunnen krijgen en hun mobiele telefoon kunnen opladen. Lokale ziekenhuizen en artsen werken niet samen met de NGO's, en dus krijgen de migranten vrijwel geen medische zorg. Elke nacht gaan migranten naar "the game" – "het spel", dat wil zeggen, ze proberen de grenzen over te steken naar de EU. De squats worden geïnfiltreerd door smokkelaars, die machtsstructuren opzetten.

foto SOS Team Kladusa, onderkomens van vluchtelingen

foto No Name Kitchen Šid, vluchtelingen in de rij voor eten

De organisaties waarmee we werken, dat is de No Name Kitchen in zowel Šid en Kladuša, en het SOS-Team Kladuša, proberen voedsel, kleding en andere benodigdheden en wat eerste hulp te bieden. Niemand biedt psychologische hulp aan.

De meeste vrijwilligers hebben weinig opleiding of ervaring. Ze blijven ook niet lang - een paar weken of hoogstens een paar maanden. Ze voelen zich natuurlijk heel erg empathisch met de migranten, wat het voor beide partijen het nog erger maakt wanneer ze weggaan. Dit leidt ook tot ongepaste relaties. Zo raken de vrijwilligers snel opgebrand.

De migranten zelf zijn erg getraumatiseerd door hun ervaringen in de regio's van herkomst, van hun reizen en van hun ervaringen met ambtenaren. We hebben gehoord van enkele mensen die het hebben meegemaakt, en van sommigen die zelfs asiel gekregen hebben, dat er vrijwel geen psychologische hulp is in de regio's van de opvang in West-Europa.

We proberen de vrijwilligers en de migranten te helpen. We organiseren wekelijks een bijeenkomst met de vrijwilligers in Kladuša voor een soort groepstherapie. We spreken ook met de migranten zelf voorzover ze dat willen. We gaan wekelijks naar Šid en houden zonodig online sessies. Wij zien dit als ontoereikend, maar het is alles wat we kunnen doen. Onze financiële situatie is penibel want we hebben geen financiering na het einde van 2019. Bovendien zijn we maar met twee hulpverleners, alleen mijn collega Sandra Marić en ik. Mensen op beide plaatsen zijn blij met ons werk, omdat dit de

enige hulp en aanmoediging is die ze krijgen.

Ons werk met de vrijwilligers is net als elke andere sessie van psychotherapie, individueel of in een groep. Dat betekent dat we naar hen luisteren en een veilige plek bieden waar ze alles kunnen zeggen. We geven ze een gevoel van vertrouwen, omdat dit regelmatig zal gebeuren, dat het een punt is waarnaar ze kunnen uitkijken. Over het algemeen doen we dit voor

anderhalf tot twee uur per week. Als ze het nodig hebben of willen, kunnen ze ons elektronisch bereiken en plannen we een extra sessie. Regelmatig komen vrijwilligers naar ons toe met problemen bij het stellen van limieten. Ze raken erg betrokken bij migranten. Ze raken secundair getraumatiseerd, dat wil zeggen dat ze de trauma's van de migranten overnemen. Ze voelen zich ook schuldig omdat ze de migranten niet meer kunnen helpen. De vrijwilligers vinden dat ze zeven dagen per week 24 uur per dag moeten werken. Ze geven zichzelf heel weinig zelfzorg. Dit is iets dat we ook hebben moeten leren. Ook komen ze met individuele psychologische problemen van de migranten. Dit werk is niet gemakkelijk voor hen of voor ons. We hebben allemaal een objectieve externe stem nodig. Ik heb dat twee keer per week supervisie met een Welsh Quaker. De vrijwilligers zijn dankbaar dat iemand naar hen luistert. Helaas doen heel weinig mensen dat.

We willen ook een oproep doen voor vrijwilligers voor Kladuša. Dat staat op onze website www.cwwpp.org. De hulp kan ook online zijn. Vooral als je Pashtu, Farsi, Arabisch of Frans spreekt, neem dan alsjeblieft contact met me op. Omdat veel migranten smartphones hebben, willen we online gespreksgroepen voor hen opzetten.

Wil je contact met mij opnemen voor meer informatie?

"squat" – kraakpand waar migranten verblijven in Sid

'smartphones' van migranten in Kladusa

Bezoek aan de Tent of Nations, Daoud Nassar en zijn familie.

Door Marlies Tjallingii

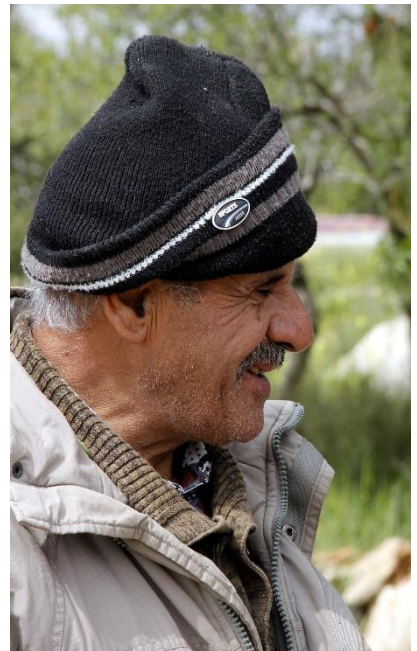
Zaterdag 9 februari was er een vriendenmiddag van de Tent of Nations in Driebergen. Daar was ik bij, met 250 andere mensen. Een inspirerende bijeenkomst, waar ik een workshop mee maakte met Jihan Nassar de vrouw van Daoud, over haar werk met vrouwen in Nihalin een Palestijns dorp in de buurt van de Tent of Nations niet ver van Bethlehem.

Tijdens onze reis van 20 maart tot 8 april naar Israël en Palestina willen we graag ook iets doen voor deze vrouwen die ook 's morgens bij elkaar komen, maar ons programma met de vrouwen van het Arab Educational Institute in Bethlehem was ook 's ochtens en dat kunnen we niet verschuiven. We willen toch graag een bezoek brengen aan de Tent of Nations en gaan 's middags. We nemen op advies van Roger, die werkt bij het AEI de taxi van Saba, voor 60 NIS. Er is een stagiaire van het AEI, Josephine die met ons mee gaat. We moeten als we de taxi uitgestapt zijn, over een roadblock lopen. Ik vraag om een hand zodat ik safe over de bult heen kom.

We worden welkom geheten door de broer van Daoud, Daher. Hij laat ons zien waar de grotten zijn waar zijn grootouders hebben gewoond, we zien de 5 Israëliische Nederzettingen die rond hun heuvel gebouwd zijn. Hij laat de wateropslag zien die ze opvangen voor het bevoelien van de bomen in de zomer.

Voor de jonge aanplant is dat belangrijk. Dit water kan niet gebruikt worden voor drinkwater, daar hebben ze een andere opslag voor.

Hij maakt thee voor ons en we drinken die in een andere grot. In feite mogen ze hier geen huis bouwen omdat het in gebied C is, dat door Israël wordt bestuurd. Alle Palestijnen die daar wonen moeten bewijzen dat ze recht hebben op de grond. De familie Nassar heeft een aankoopbewijs van de Ottomaanse tijd. Iedere keer opnieuw moeten ze voor de rechtbank bewijzen dat ze de rechtmatige eigenaar zijn. Voor de zomer hebben ze een tent, maar die moeten ze in de winter en het voorjaar afbreken. Zelfs die mogen ze niet laten staan. Als de grotten die half onder de

Daher Nassar

grond liggen, hersteld of opgeknapt moeten worden, dan mag dat niet, omdat ze dan bezig zijn met constructie van gebouwen, volgens de Israëliësch regels. We ontmoeten ook Daoud, die ons vertelt over hun achtergrond. Zij zijn Christenen, en het geloof geeft hen steun om geweldloosheid als dagelijkse leefwijze te zien. Dat houdt vier dingen in:

1. Ik weiger om slachtoffer te zijn.
2. Ik weiger om te haten.
3. Ik handel anders vanuit mijn geloof.
4. We geloven in recht en rechtvaardigheid.

Daoud komt regelmatig soldaten tegen, en mensen van de nederzettingen. Dat

zouden ze hun vijanden kunnen noemen. Belangrijk is om de vijand in de war te brengen, door vragen te stellen. Het gaat er niet om je vijand te knuffelen (heb je vijanden lief). Laat hem zien wat de slechte dingen zijn die hij doet. In onze cursussen praten we over het verschil tussen persoon en gedrag (het gedrag of de ideeën zijn slecht, maar ik kan de persoon respecteren). Dat horen we Daoud ook zeggen.

Er kwamen eens twee settlers op bezoek, ze zeiden: we zijn burens, we kunnen samen leven. Daoud geeft als antwoord: we zouden dan ook gelijkwaardig behandeld moeten worden, maar jullie hebben een zwembad en wij hebben niet eens drinkwater. Jullie mogen je huizen bouwen op grond die niet van jullie zelf is, wij mogen nog niet eens een tent hebben op onze eigen grond. Ze gingen terug naar hun huizen en vroegen over het land waarop hun huizen staan. Daarna kwamen ze terug en zeiden: we hebben de grond van de Palestijnen gekocht. Daar had Daoud andere gedachten over.

Er kwamen ook soldaten met bevelen om gebouwen af te breken. Ze zeiden: ‘We vallen allemaal onder dezelfde wet, en we moeten de wet respecteren.’ Maar de Israelische nederzettingen zijn in feite illegaal.

Een van de uitgangspunten van Daoud is om negativiteit om te zetten in positieve actie. Kortgeleden vonden ze drie bevelen om iets af te breken, die waren gedateerd in december 2018, maar op een plek gelegd bij de Tent of

Illegale Israelische nederzetting

Nations, waar ze niet meteen gevonden werden. De termijn om te reageren was bijna voorbij. Daoud werd heel boos, en gaf zichzelf de tijd om dit los te laten. Toen dacht hij: ik begin een project om grijs water te filteren, zodat we het voor meer doeleinden kunnen gebruiken. Een voorbeeld van omzetten van negativiteit in positiviteit.

In 2002 kwamen 25 soldaten naar binnen, ze maakten het hek kapot. Een officier zei: “Wij zijn bezoekers”. Daoud nodigde de soldaten uit voor een kop thee. Dat wilden ze niet aannemen. We bieden onze gasten thee aan, dat is onze gewoonte. Een Duitse vrijwilligster maakte thee. De soldaten werden gedwongen om thee te drinken. Toen ze thee hadden gedronken gingen ze weer weg. We moeten onze vijanden er aan herinneren dat ze met mensen te maken hebben. Houd van je vijanden. Dwing je vijand om dingen anders te zien. De vraag die we steeds hebben is: “Hoe kun je iets legaal maken?” Natuurlijke grotten zijn legaal. Er zijn op dit moment buitenlandse vrijwilligers die hier logeren in grotten en meewerken op het land. We ontmoeten Gerdien Wolthuis Pauw, een fotografe die hier een week is. Ze heeft 10 km van de marathon van Palestina (Walk for Freedom) gelopen, afgelopen zaterdag. We spreken ook Hidde, een jonge student die tussen twee studies door hier een tijd komt werken. Hij wil pastoraal werk gaan studeren, na een mbo studie sport.

Daoud vertelt: we moeten mensen versterken en helen. Het heeft geen zin om over vrede te praten, dat moet je doen aan de basis. Hij haalt een verhaal uit de Handelingen aan: ‘Petrus en Johannes gaan bidden in de tempel en zien op de stoep een lamme die vraagt om zilver of goud. Ze antwoorden: we hebben geen goud of zilver, maar geef je hand en sta op. Sta op en doe het! Ik ben in staat om verandering teweeg te brengen.’

Een indrukwekkend bezoek aan Christelijke Palestijnen die al jarenlang een geweldloze strijd leveren voor een rechtvaardig bestaan op hun eigen plek.

QCEA studytour Brussel

26 -31 maart 2019 Quakerhuis

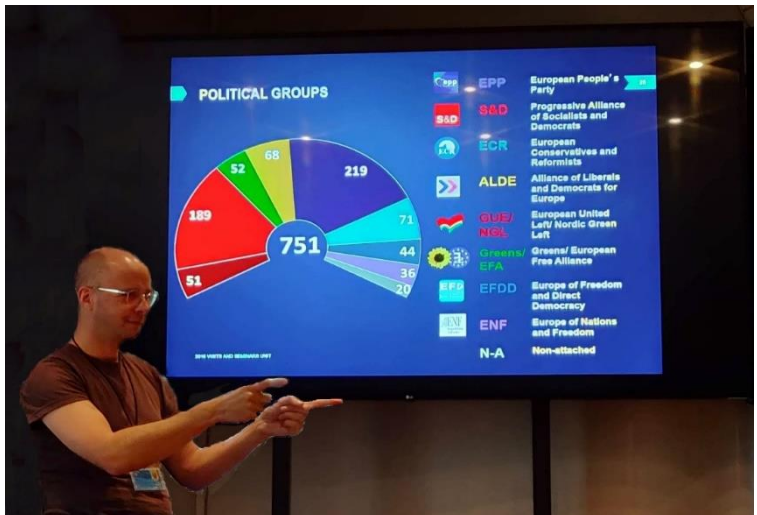
Door Corien van Dorp

Dinsdagmiddag werden wij als deelnemers uit zes verschillende landen warm onthaald door het team van QCEA en Maud en haar familie uit Woodbrooke. Na een kennismakingsronde schotelde de office- manager Xavier Verhaeghe ons een heerlijk avondmaal voor.

In de avond vertelde Phil Gaskell, een Belgische vriend, over de geschiedenis van de grenzen in Europa die ook voor de Romeinen al aan verandering onderhevig waren. Wat opvalt is dat het middengedeelte, Elzas Lotharingen, steeds door diverse machthebbers werd geannexeerd. Dit gebied is bekend om de kolen en staal industrie. Na de tweede wereldoorlog ontwierp Schumann in samenwerking met Monnet een afspraak tussen Frankrijk en Duitsland om de vrede te bewaken door de handel in kolen en staal altijd gezamenlijk te voeren. Deze afspraak werd aanvankelijk direct door de 6 omringende landen bekrachtigd en dat was het begin van de Europese Unie. Deze bestaat thans uit 28 lidstaten.

Martin Leng de communicatie coördinator van QCEA, gaf ons een introductie over de bestuurlijke opbouw van de Europese Unie. ‘s Middags nam hij ons vervolgens mee op een wandeling door het centrum van Brussel langs de diverse EU-gebouwen, het koninklijk paleis en de beurs. We liepen langs winkeltjes met Belgische chocolade en Brussels kant. We hadden prachtig lenteweer en genoten van een drankje op de Grote Markt. Daarna hebben we met zijn allen in de stad ge-

geten. De dag erna hebben we de bestuurlijke kant van de EU van binnen bekeken. Eerst bezochten we de Europese commissie waar we een levendige voordracht van een dame met de

Politieke verdeeldheid in het Europese Parlement

toepasselijke naam Irene kregen over de opbouw en het functioneren van de commissie. Deze bestaat uit 28 commissarissen die door het EU-parlement worden gekozen. Zij hebben zeer in het kort samengevat als taak wet en beleidsvoorstellen te doen; afgesproken beleid uit te voeren; verdragen in de EU te behoeden. Juncker zwaait daar thans de scepter. Hierbij hoort ook de European External Action Service waar Mogherini nu aan het hoofd staat, met als taak vrede, veiligheid en defensie.

Vervolgens bezochten we de Raad van de EU waar we ook een voordracht kregen. De Raad heeft een wetgevende (regulerend en directief) taak en is samengesteld uit ministers van de diverse regeringen, beslissingen worden genomen op basis van meerderheid, Donald Tusk is hier de baas. De Europese Council bestaat uit de minister-presidenten van de lidstaten het voorzitterschap hiervan rouleert elke 6 maanden, nu is dat Roemenië.

Ook het Europese Parlement werd door ons bezocht. Waar we wederom een lezing kregen. Het EU Parlement bestaat uit 8 samengestelde partijen van links naar rechts door alle lidstaten heen.

Deze zijn democratisch gekozen door 500.000.000 Europeanen. Er hebben 751 Europese Parlementariërs (MEP-ers, Members of the European Parliament) zitting in. Zij toetsen de EU Commissie en doen wetsvoorstellen. Zij vergaderen 1 maal

Het Europese Parlement met onze vertegenwoordiger

per maand in Straatsburg (volgens het EU kolen en staal verdrag) en zitten verder in Brussel. De huidige president is Schultz.

Dan is er nog de Europese Hof van Justitie met 28 rechters, uit elke lidstaat één. Hun taak is EU wetten te implementeren en zpnodig boetes op te leggen. De Raad van Europe is groter dan de EU en bestaat uit de 47 Europese landen en is gebaseerd op mensenrechten en democratie: de Europese conventie van mensenrechten (ECHR). Hierbij hoort ook het Hof van Mensenrechten -de zachte tegenhanger van NATO. Het heeft 6 afdelingen: Commissie of ministry; parlement assembly; congres of local -en vervolgens Eurocourt of Human Rights; Commission of Human Rights; Conferentie van INGO (International Non-Governmental Organization) van deze laatste is QCEA lid. Deze Raad is in Straatsburg gevestigd.

Terug in het Quakerhuis kregen we 's avonds een voordracht van Jeremy Lester een vriend die nu weer in Brussel woont. Hij vertelde over zijn loopbaan

bij de EU Commissie, waar hij min of meer bij toeval in rolde door zijn werkzaamheden in Afrika. Hij gaf een levendige beschrijving hoe hij met een ruime opdracht de vrijheid kreeg om die naar eigen inzicht uit te voeren, zowel in Rusland, als in Afrika. Dat plaatste de EU voor ons in een bijzonder daglicht.

Ook kregen we het verhaal te horen van Kate Mc Nally over ‘helping the helpers’. Dit is een studie die een protocol heeft ontwikkeld om vrijwilligers in de hulpverlening te leren omgaan met de trauma’s van de mensen die zij ter zijde staan zonder deze zelf over te nemen.

We hebben een documentaire gezien van James Baldwin waarin hij drie zwarte mensenrechtenactivisten en hun gewelddadige dood in beeld brengt. En dan is er Brexit of toch niet? Vrijdag werd het voorstel voor de derde keer afgekeurd. De Britse vrienden waren vooral heel verdrietig over alles wat dit teweeg kan gaan brengen. We kwamen tot de conclusie dat de ideologie achter Brexit er eigenlijk één is die voor heel Europa geldt, de opkomst van ultra rechts en de angst om de eigen identiteit en zelfbeschikking te verliezen. Door Brexit is Europa op de consequenties gewezen en op wat de Europese Unie voor Europa betekent, meer dan alleen handel, banen, veiligheid, duurzame ontwikkeling van natuurlijke bronnen en administratie met een budget van ongeveer honderd zestig miljard euro. QCEA kan in hierin zeker een rol vervullen.

Zaterdag hadden we de gelegenheid om musea te bezoeken, in Brussel die van de Europese Unie in Ieperen die van de eerste wereldoorlog. We bedachten dat er een reden is dat we al 74 jaar in vrede mogen leven....

Zondag na de wijdingsssamenkomst van de Brusselse maandvergadering gingen wij weer ons weegs, in verbondenheid en goed geïnformeerd over het werk van QCEA en dat van de Europese Unie, met dank aan Maud van Woodbrooke en het team van QCEA.

Adeline Salomé Finkelstein

Aankondiging / Uitnodiging.

Contact persoon: Hannah Salomé

Op zondag 26 mei a.s. zal Adeline Salomé Finkelstein postuum onderscheiden worden door het Comité voor Erkenning van de Heldhaftigheid van Joden, die andere Joden hebben gered, gedurende de Shoah als mede door het B'nei B'rith wereld centrum (beide onderdeel van de organisatie B'nei B'rith) voor haar verzetswerk tijdens WOII.

We nodigen ieder van harte uit om hierbij aanwezig te zijn.

Adeline, geboren te Berlijn als dochter van een joodse vader, is na de Kristalnacht in 1939 naar Nederland gekomen. Ze is daarbij geholpen door de Duitse Quakers. Adeline is door de Nederlandse Quakers geholpen aan een onderkomen. Met name Miep Liefwinck heeft hier een belangrijke rol in gehad.

Zij wilde graag weg uit Europa en naar Australië emigreren. Helaas haalde de oorlog haar in. Toen de Duitse bezetting een feit was, heeft ze o.a. geholpen om joodse kinderen te laten onderduiken en voedselbonnen te vergaren. Ze heeft het vrouwenkamp Ravensbrück overleefd en heeft na de WOII de Nederlandse nationaliteit gekregen.

Na de oorlog werd ze lid van het religieus genootschap van de Quakers. De onderscheiding vindt plaats in Dierense Sjoel. (gefaciliteerd door de DDS: Stichting De Dierense Sjoel).

Adres: Spoorstraat 36, 6953 BZ Dieren (nabij NS station Dieren). Parkeren graag op de Ventweg.

De middag ziet er al volgt uit:

13.00 uur Ontvangst met koffie en thee.

13.30 uur Start met het programma en de uitreiking van de onderscheiding.

Het programma zal bestaan uit enkele sprekers en muziek.

Hierna kunnen we nog gezamenlijk even napraten.

15.30 uur Afronding van deze middag.

We stellen het zeer op prijs als je/jullie vooraf je opgeeft, **uiterlijk 23 mei** in verband met de catering.

We hopen je/jullie daar te ontmoeten.

Hanna is te bereiken via: email: hannah@sfdj.nl, of Mob: 06 15966207)

Quakerisme beter achterlaten dan we het vonden

Door Norval Reece in 'Quaker Speak' 18-4-2019

Norval Reece gaf een rondleiding door zijn Quaker-kerkgebouw toen iemand vroeg: "Waarvoor wordt deze ruimte nu gebruikt?" Toen werd dus duidelijk dat degene die de vraag stelde niets wist van de Quakers in Newton, Pennsylvania V.S.. Toen beseftte hij dat we ons verhaal beter moeten vertellen. Mensen hebben me gevraagd waarom ik een in het openbaar sprekende Quaker werd in plaats van een privé Quaker. Ik heb geprobeerd deze weg te omschrijven als gaande van tevreden met zijn

Norval Reece

om mijn Quakerisme in een klein vakje te stoppen dat ik op zondagochtend openmaak en dan weer terug stop naar een meer open Quaker zijn gedurende de hele week. Voor mij heeft het te maken met rentmeesterschap. We praten veel over rentmeesterschap als Quakers: rentmeesterschap van geld, rentmeesterschap van de planeet enzovoort, maar hoe zit het met het rentmeesterschap van de Religieus Genootschap van Vrienden? Wij zijn de erfgenamen van een enorm rijke geschiedenis van mensen die de wereld hebben veranderd. Newtown Meeting deed echt niet veel toen ik erbij kwam. Later werd ik schrijver van de meeting. Een keer belde iemand mij op - dit was ongeveer 25 jaar geleden. Hij wilde naar de begraafplaats komen om te filmen. Ik zei: "Dat is goed!" dus hij kwam naar Newtown en we brachten ongeveer een half uur door op het kerkhof en ik toonde hem verschillende graven zoals die van Edward Hicks. Ik zei: "Zou je graag het kerkgebouw van binnen willen zien?" Hij zei: "Ja zeker, dat zou geweldig zijn!" En dus liepen wij naar het kerkgebouw. Hij zei: "Dit is prachtig! Waar wordt het nu voor gebruikt?" Ik zei: "Nou eigenlijk, ontmoeten Quakers elkaar hier. We zijn met ongeveer 250". Dat was een deel van mijn proces om een Quaker in het openbaar te worden. Mensen weten gewoon niet dat we er zijn.

Het Quaker-geloof beschrijven

Wanneer mensen mij vragen wie Quakers zijn, vertel ik dat er 3 radicale

Het 200 jaar oude Meeting House van Newton

theologische concepten zijn waarop Quakers zich baseren. We zijn echt radicaal! Eén is, dat er iets van God is in elke persoon. Elke persoon heeft die vonk van het goddelijke in zich, wie ze ook zijn, waar ze ook zijn.

Het tweede punt is dat van voortdurende openbaring. Mensen kunnen meer over God leren, hen kan meer geopenbaard worden dan ze vandaag de dag kennen.

En punt 3 is de ‘mogelijkheid van vervolmaking’ van de mens, die ook radicaal is. Die man, die vrouwen, die mensen ... ze kunnen verbeteren. Ze kunnen als het ware meer perfect worden, meer als Jezus, meer als het goddelijke.

Eigenaarschap van wat we bereikt hebben

Een deel van deze "van een privé Quaker, naar een openbare Quaker" is dat het prima is om als Quaker te erkennen dat Quakers geweldige dingen hebben gedaan. Je hoeft ze niet onder het tapijt te verstoppen of ze achter de deur te verbergen. De Nobelprijs voor de vrede is een goed voorbeeld. Ik had nog nooit de Nobelprijs Medaille en het Diploma gezien. Ik heb het American Friends Service Committee gevraagd om deze naar Newtown Meeting te brengen, zodat we het konden zien, ook al hadden ze een beleid om het niet uit de kluis te halen. Nou, het is van alle Quakers, waarom laat je het dan niet aan mensen zien? Het is OK. Je hoeft je niet te schamen dat je het hebt

gewonnen, veel mensen hebben een goed deel van hun leven gegeven aan vluchtelingenwerk in Europa toen dat werd toegekend, dus dat is dus heel wat.

Onze traditie beheren

Ik wil graag het verhaal vertellen van het botenhuis van Dr. Rogers op Cape Cod. Dr. Rogers was een geweldige maar een beetje norske oude man en hij had een prachtig, mysterieus botenhuis met alle gereedschappen die je ooit nodig zou hebben om een boot te repareren, ... Maar hij had drie regels:.

1. Je moest worden uitgenodigd om binnen te komen.
2. Je kon een stuk gereedschap lenen (als hij je leuk vond) en je beloofde het terug te brengen.
3. Je moest het terug brengen in een betere staat dan toen je het meenam.

Dus voor mij, voor alle Quakers, we hebben het 'botenhuis' geërfd. Het is een prachtige plek, een serieuze plek met alles wat we nodig hebben, en we hebben het geleend voor ons eigen leven. We hebben er enorm van geprofiteerd. Dus ik denk dat we de plicht hebben om het in betere staat achter te laten dan zoals we het hebben gevonden, en dat betekent op elke mogelijke manier: in termen van waarden, in termen van praktijk, financieel, in termen van lidmaatschap: om alles te doen wat we kunnen om het beter achter te laten. Zeker, deze prachtige organisatie die we Quakers of Religieus Genootschap van Vrienden noemen, blijft en bloeit als we er niet meer zijn.

Discussievragen:

Het kwam Norval Reece niet voor om zijn wijsheid als professionele marketeer toe te passen op de uitdagingen van zijn Quaker-vergadering totdat iemand in de vergadering hem daartoe uitdaagde.

Welke vaardigheden en ervaring heb jij buiten jouw meeting die relevant zouden kunnen zijn?

Wat kun je doen (of wat heb je gedaan!) om het Genootschap van Quakers beter achter te laten dan je het gevonden hebt?

Mogen leren, en een fiets

Een Kerkbladartikel van INLIA

Piiiiieewwwww BAM!! Omid kan het geluid van een inkomende raket nog precies nadoen. Het is 22 jaar geleden – hij was slechts 5 jaar oud – dat zijn gezin Afghanistan ontvluchtte, maar dat geluid weet hij nog. De Taliban veroverden toen de plaats waar het gezin woonde.

Zoals dat geluid in zijn geheugen staat gegrift, staat dit beeld op zijn netvlies gebrand: *“We waren buiten aan het spelen en ik zag*

een kolonne mannen aankomen die er heel vreemd uitzagen: met lange baarden en geweren. We bevroren, allemaal. Eén van de mannen richtte zijn blik op mij en ik stoof weg. Iedereen rende naar zijn eigen huis. Doodsbang.”

De Taliban winnen die oorlog. Het gezin vertrekt; vader, moeder, de kleine Omid en zijn nog jongere zusje en broertje. Via Kabul en Kandahar naar Iran. 's Nachts proberen ze de grens over te steken. Hun transport wordt tegengehouden. Er wordt met lichten geschenen, er worden mannen uit de groep gehaald. Omid wil het er niet over hebben.

Zijn gezin redt het, ze belanden vlakbij Teheran. Straatarm. 's Nachts wikkelde ze kleren om bakstenen om die als kussens te gebruiken. Overdag haalt Omid brood; eerst een half uur lopen, dan uren in de rij staan. Om eenmaal vooraan vaak als ‘vieze Afghaan’ een klap te krijgen en terug te worden gestuurd naar het einde van de rij. *“Niemand zei er wat van.”*

Afghanen worden nu eenmaal gediscrimineerd. Je hebt je erbij neer te leggen. Heeft hij eenmaal brood bemachtigd, dan wacht er nog genoeg gevaar op de tocht naar huis. Regelmatig krijgt hij slaag of wordt het brood hem alsnog afhandig gemaakt. Tegen zijn moeder zegt hij niet dat hij bang is. Ze heeft genoeg aan haar hoofd.

Vader is ondertussen doorgereisd naar Europa, in de hoop daar een toekomst te kunnen opbouwen voor zijn gezin. In 2001 krijgt hij toestemming voor gezinshereniging. ‘We gaan naar Nederland’, vertelt moeder. Omid weet niet waar dat land ligt, hoe het eruit ziet. Maar hij droomt al jaren van een fiets, dus is zijn eerste vraag ‘Kan ik daar fietsen?’ Ja, dat kan. Hij is door het dolle heen.

“Ik hoorde dat het er veilig was, in Nederland, en dat we daar naar school

Kandahar

Kabul

zouden mogen. Ik was zó blij!” Mogen leren, ook daar heeft Omid van gedroomd. Op het vliegveld voegt een Iraniër Omid hen nog eens toe ‘Jullie zijn het niet waard om naar Nederland te gaan’. Maar dat kan hem dan al niet meer deren. Want ze gaan.

“Ik kan me nog herinneren hoe we hier voor het eerst aankwamen. Hoe mooi het was. Hoe netjes. Wauw. En in Groningen keek niemand raar naar ons. Ik zei ‘hallo’ tegen iedereen en ze vonden het leuk dat ik Nederlands kon. Het was geweldig. Ik hoefde niet meer bang te zijn.”

In Groningen doet hij keihard zijn best op school. Maar met zijn elf jaar heeft hij al te veel gemist van de basisschool. Leerwegondersteuning, dat is het advies voor het vervolgonderwijs. Maar hij wil advocaat worden. ‘Met jouw niveau kan dat niet’, vertellen ze hem, ‘denk maar aan iets als timmerman’.

Zijn wereld stort in. Maar dan komt de vechtlust in hem naar boven. Hij werkt en werkt en werkt. Krijgt het voor elkaar dat hij naar vmbo mag. Daarna naar het mbo: International Business Studies. Klinkt mooi, maar wat is dat Engels moeilijk. De eerste dagen verstaat hij niets. Toch heeft de docent vertrouwen in hem: ‘Afghanen zijn leergierig’. Hij zet stug door. Doet 12 uur over een werkstuk waar anderen een uur over doen. Maar hij haalt het.

En dan mag hij naar het hbo. Eindelijk rechten gaan studeren. *“Want er is zoveel onrecht in de wereld.”* Opnieuw heeft hij het de eerste tijd moeilijk met de taal. *“Ik sloeg het eerste boek open: ‘Betrokkene heeft bedongen dat hij jegens eiser...’ Wat? Ik snapte er he-le-maal niks van. Ik dacht: weer net als vroeger stampen, jongen. Net zo lang lezen tot je het begrijpt en herhalen tot het in je hoofd zit.”*

En nu is Omid bezig met afstuderen. Bij INLIA. *“Ik kwam altijd langs die grote boot, waar INLIA vreemdelingen in nood opvangt en begeleidt. Daar had ik ook kunnen zitten. Dus ik wilde graag helpen.”* Hij meldt zich vorig jaar als vrijwilliger, helpt op de juridische afdeling met uitzoekwerk en afspraken. INLIA biedt hem aan dat hij hier kan afstuderen.

In juni moet dat gaan gebeuren. Het onderwerp: de implicaties van de privacywetgeving voor de opvang die INLIA biedt en de begeleiding van vreemdelingen naar een nieuw toekomstperspectief hier, in hun eigen land of in een derde land. De opvang en begeleiding van de mensen op de boot dus. En wie weet waar het diploma rechten Omid daarna voert.

kinderen in de Afghaanse oorlog

Vrienden in het hele land

Maandvergaderingen, bijeenkomsten:

Noord en Oost Nederlandse
A'dam
Deventer
Driebergen
MiZuNed
Haagse
Breda/Helmond

Quaker Secretariaat:

Religieus Genootschap der Vrienden (Quakers).
tel.: 06 13700682, e-mail: secretariaat@deQuakers.nl.

Penningmeester Nederlandse Jaarvergadering:

Bankrek. NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Rel. Genootschap der Vrienden - Quakers- te Amsterdam.

Quaker Bibliotheek:

Vossiusstraat 20, 1071 AD Amsterdam, open op afspraak 'Bibliothecaris: Marianne IJspeert, tel. 020-6125703 (06-12730475).

Quaker Literatuur:

Willem Furnée ; Badhuisweg 149, 2597 JN 's-Gravenhage tel.: 070-3220544, e-mail: literatuur@Quakers.nu. Bankrek.: NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Rel. Genootschap der Vrienden -Quakers-te Amsterdam..m.v.v. Quaker Literatuur.

Amsterdamse Maandvergadering:

Schrijver: Marianne IJspeert, W. de Zwijgerlaan 21-III, 1056JD Amsterdam tel. . 020-6125703 e-mail: mijquak.1@online.nl Bankrek.: NL81 INGB 0004 9200 51 t.n.v. A'damse MV Quakers te Anna Paulowna.

Haagse Maandvergadering:

Schrijver: Willem Furnée, e-mail: haagsevrienden@Quakers.nu.
Haagse Maandvergadering, Stadhouderslaan 8, 2517 HW 's-Gravenhage. tel. 070-3600621, Bankrek.: NL48 INGB 0001 8562 21 t.n.v. Haagse Vrienden, Quakers Den Haag.

Midden- en Zuid-Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Els Ramaker, Prinses Marijkelaan 31, 4002AT Tiel, tel. 0344 606818/0636361350. email: els@ramaker.me. Bankrek.: NL67 TRIO 0197 6518 52 t.n.v. MZNMV Quakers.

Deventergroep:

Inlichtingen: Frieda Oudakker 0644794366, email: friedaoudakker@gmail.com.

Noord Oost Nederlandse Maandvergadering:

Schrijver: Kees Nieuwerth; Hoofdstraat 26; 9514 BE Gasselternijveen; k.nieuwerth@wxs.nl Bankrek.: NL12 INGB 0001 5908 95 t.n.v. N.O.N. MV Rel. Gen. der Vr. te Groningen.

Quaker Hulpfonds:

Schrijver vacature. Penningm: Johannes Borger, e-mail: johannes.borger@hotmail.com. Bankrek. is NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds Religieus Genootschap der Vrienden, Quakers, te den Haag.

Vrienden voor Brussel (VVQREA):

Schrijver: Corien van Dorp, tel: 070-3867309. e-mail: vvqrea@gmail.com. Bankrek. NL93 TRIO 0391 2219 65 - t.n.v.: Vrienden van de Quakerraad te Helmond.

Vriendenkring:

Helaas moeten we per 1 jan. 2019 de abonnementsprijs van de Vriendenkring verhogen tot: €30,- voor Nederland en €45,- voor Buitenland (ook Europa). NL65 TRIO 0212 3772 64 t.n.v. Religieus Genootschap der Vrienden Quakers te Amsterdam met vermelding van 'Abonnement Vriendenkring'. e-mail: vriendenkring-redactie@gmail.com

Waar zijn Quakerbijeenkomsten?

Wijdingsamenkomsten in Nederland en België

Amsterdam	Iedere zondag 10.30	Vossiusstraat 20, Amsterdam, info: 020-6125703 e-mail: mijquak.1@online.nl
Antwerpen	Geen vaste tijdstippen	Info Jan Peeters tel.: 0032.15.24 75 10 e-mail : boekrijk@hotmail.com
Bennekom	Iedere zondag: 10.30-11.30 in de Commandeerij, Commandeursweg 44, 6721 ZM Bennekom	e-mail: els@ramaker.me Op de 2e zondag van de maand is er eerst een gesprek vanuit de stilte en daarna wijdingsssamenkomst tot 11.30.
Brussel	Iedere zondag 11.00	Quaker House, Square Ambiorix 50, 1000 Brussel, tel.: 00.32.2.230 49 35
Den Haag	Iedere zondag 10.30 HapStilSnap 14 febr.	Stadhouderslaan 8, Den Haag. Kinderen zijn altijd welkom. Bij kennisgeving vooraf is er voor hen een aangepast programma. Info: tel. 070-3600621
Driebergen	Normaal iedere 3 ^e zondag, 10.30 in 't Haagje 1, Driebergen -Rijsenburg.	Onze kinderen verheugen zich op gezelschap! Voor informatie: 0648255846 of per mail: Quakers@marielke.nl
Deventer	3 ^e zondag 10.30 Gespreksavond: dinsdag 12 febr. 18.30.	In het Meester Geertshuis, Assenstraat 20, 7411JT Deventer. Inlichtingen bij Frieda Oudakker tel. 0644794366, e-mail: friedaoudakker@gmail.com
Gent	2e woensdag 20.00-22.00. 4e zondag 11.00-13.00.	In het zaaltje boven vzw Trafiek, aan Pierkespark in de Brugse Poort. (vooraf graag contact opnemen, Quakercirkels@gmail.com)
Groningen	2e en 4e zondag 10.30 In De Poort, Moesstraat 20, 9717JW Groningen, tel. 050-5712624	Kinderen zijn welkom! Graag tevoren doorgeven aan de schrijver: Kees Nieuwerth e-mail: k.nieuwerth@wxs.nl
Wijhe, bij Zwolle	Eerste zondag 10.30	Wim Balijon, tel.: 0570-597170 Slotpark 77, 8131 DW Wijhe. Graag aanmelden.
Zwolle	Wo 10 april, 8 mei, 19 juni 18.00-20.30	Bij Marlies en Sytse Tjallingii, 06-23869715

Wijdingsamenkomsten op Afstand

Online meeting for worship: op tijdstippen rekening houdend met verschillende tijd-zones, bekendmaking op: Quakerworship.org

Am'ary Playcentre bij Ram'allah

Ondersteun het Am'ary Playcentre door een bijdrage op
NL94 TRIO 0338 4113 64. t.n.v. Quaker Hulpfonds, Religieus Genootschap
der Vrienden, Quakers, te den Haag.